

Dr. Kampmark, GLOBAL RESEARCH: ZLOČINCI NA SLOBODE: VOJNA V IRAKU PO 20 ROKOCH

- CZ24 News | 22. března 2023

V pondelok, 20. marca si svet pripomenul 20. výročie invázie spojeneckých síl pod vedením USA do Iraku.

*Zatykač Medzinárodného trestného súdu na ruského **prezidenta Vladimira Putina** prišiel vo vhodnej chvíli. Bolo to, ak už nič iné, slabé rozptýlenie nad priestupkami a zločinmi iných súčasných i bývalých vodcov. Rusko, ktoré nie je členskou krajinou ICC, neuznáva jurisdikciu tohto súdu. Ani Spojené štáty, napriek evidentnému chrapčaniu amerického **prezidenta Joea Bidena**.*

O dvadsať rokov neskôr bývalý prezident USA George W. Bush , bývalý **premiér Spojeného kráľovstva Tony Blair** a austrálsky **John Howard** , trojka, ktorá je najviac zodpovedná nielen za **zločineckú inváziu** do cudzej krajiny, ale aj za regionálnu a globálnu kataklizmu, ktorá z toho vyplýva, zostáva na slobode. Odvtedy sa Bush začal venovať malbe; Blair a Howard radšej predávali poháre údajnej múdrosti na prednáškovom okruhu.

Invázia koalície ochotných pod vedením Spojených štátov do Iraku v roku 2003 bola vzorovým cvičením hanobenia samotného medzinárodného systému pravidiel, o ktorých hovoria Washington, Londýn a Canberra, keď odsudzujú svoj najnovší sortiment medzinárodných darebákov.

Pripomenula tie [pochmúrne slová](#) Medzinárodného vojenského tribunálu, prednesené počas norimberských procesov s vojnovými zločincami v roku 1946: „Vojna je v podstate zlá vec. Jej dôsledky sa neobmedzujú len na bojujúce štáty, ale ovplyvňujú celý svet. Začatie útočnej vojny preto nie je len medzinárodným zločinom; je najvyšším medzinárodným zločinom, ktorý sa líši od ostatných vojnových zločinov tým, že v sebe obsahuje nahromadené zlo celku.

Invázia do Iraku vzdorovala Bezpečnostnej rade OSN ako jedinému arbitrovi v otázke, či bude použitie sily nevyhnutné na boj proti skutočnej hrozbe pre medzinárodný mier a bezpečnosť.

Porušila Chartu OSN. Podporilo to prípady strašného klamstva (tie tvrdohlavo spektrálne zbrane hromadného ničenia) a nafúknutie hrozieb, ktoré údajne predstavoval režim Saddáma Husajna.

To zahŕňalo nezabudnuteľný britský príspevok o Saddámovej údajnej schopnosti odpáliť chemické a biologické zbrane za 45 minút. Ako Blair [vyhlásil](#) poslancom v septembri 2002: „[Spravodajská služba] dospela k záveru, že Irak má chemické a biologické zbrane, že Saddám pokračuje v ich výrobe, že má existujúce a aktívne vojenské plány na použitie chemických a biologických zbraní, ktorý by sa dal aktivovať do 45 minút.“

Putin, ktorý v tomto bode netrpel amnéziou, tiež poznamenal túto skutočnosť vo svojom [prejave](#) , v ktorom oznámil ruský útok na Ukrajinu. Irak, ako poznamenal, bol napadnutý „bez akéhokoľvek právneho dôvodu“. Klamstvá, povedal, boli svedkami „na najvyššej štátnej úrovni a boli vyslovené z vysokej tribúny OSN. V dôsledku toho vidíme obrovské straty na ľudských životoch, škody, ničenie a

kolosálny nárast terorizmu.“

Bezprostredne po invázii bola infraštruktúra krajiny zničená, jej armáda a verejná služba sa rozpadli a zanechali bohaté zásoby nespokojných regrútov pre povstanie, ktoré nasledovalo. Krajina, rozpoltená medzi šiítmi, sunnitmi a Kurdmi a ovládaná okupačnými silami kolosálnej neschopnosti, utrpela skutočný kolaps, po ktorom zostalo vákuum, ktoré využívajú džihádisti a časom aj Islamský štát.

Od invázie sa proti pochybnému triumvirátu evanjelizačných vojnových štváčov podniklo množstvo úsilia občianskej spoločnosti. Tribunál pre vojnové zločiny v Kuala Lumpur, zvolaný počas štyroch dní v novembri 2011, sa odvolal na univerzálnu jurisdikciu pri [uznaní](#) Busha, Blaira a ich komplicov vinnými z agresie.

Napriek jeho nezameniteľnej politickej chuti – pôvodný orgán bol jednostranne založený bývalým malajzijským premiérom Mahathirom Mohamadom – jeho odôvodnenie bolo dostatočne rozumné.

Inváziu do Iraku nemožno „odôvodniť žiadnou rozumnou interpretáciou medzinárodného práva“ a hrozilo, že „nás vráti do sveta, v ktorom právo džungle prevláda nad právnym štátom, čo môže mať katastrofálne následky nielen pre ľudské práva“. Iračanov, ale ľudí v celom regióne a vo svete“.

Nadácia SEARCH so sídlom v Sydney sa v roku 2012 rozhodla podať sťažnosť ICC v nádeji, že tento orgán vykoná vyšetrovanie a vydá príkaz na zatknutie Howarda. V septembri 2013 [podal](#) Peter Murphy, tajomník nadácie, sťažnosť, ktorá okrem iného zahŕňala spáchanie aktov agresie, porušovania medzinárodného humanitárneho práva a ľudských práv a zločinov proti mieru. Úsilie zlyhalo a Howard zostal dráždivo voľný.

O dve desaťročia sa Spojené štáty stále ocitajú zapletené v Iraku s 2 500 vojakmi umiestnenými v kapacite, ktorá sa pravdepodobne tak skoro nezastaví. Paralely s Afganistanom sa však už črtajú. V roku 2022 odchádzajúci šéf amerického centrálneho velenia, námorný generál Frank McKenzie, [predniesol](#) svoj sen o tom, čo sa stane.

„Chcete sa dostať do stavu, v ktorom sa národy a bezpečnostné zložky v týchto krajinách môžu vysporiadať s násilnou extrémistickou hrozbou bez našej priamej podpory.“

Je iróniou, že takéto násilné extrémistické hrozby mali viac ako malú pomoc pri ich vytváraní z katastrofálneho zásahu Washingtonu. Nakoniec by Iračania museli jednoducho akceptovať „prijatie väčšieho podielu zo všetkých možností, ktoré teraz robíme“.

Nešťastie v Iraku je tiež spásnym varovaním pre krajiny, ktoré sú ochotné pripojiť sa k akémukoľvek úsiliu pod vedením USA alebo sa spoliehať na dobrú milosť moci Washingtonu. Byť nepriateľom Spojených štátov môže byť nebezpečné, ale ako nám pripomína Henry Kissinger, byť priateľom sa môže stať osudným.

AUTOR: Dr. Binoy Kampmark

[ZDROJ](#)

Překlad: SKS